

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 29. září 2016 **odvolání státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27.4.2016, sp.zn. 5 T 27/2016, v trestní věci **obžalovaných** J B nar. v J H nar. v a M K nar. v rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr.ř. se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr.ř. se **věc vrací soudu I. stupně k novému rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 byli obžalovaní J B, J H a M K podle § 226 písm. a) tr.ř. zproštěni obžaloby pro skutek popsany v obžalobě státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 28.1.2016, sp.zn. tak, že obviněný H jenž věděl, že bude vyhlášeno výběrové řízení, ve kterém měl zájem uspět, na prodej nemovitostí označených jako „ a tvořených pozemkem parcelního čísla e stavbou čísla popisného pozemkem parcelního čísla se stavbou čísla popisného pozemky parcelních čísel vše v katastrálním území zapsaných na listu vlastnictví číslo Katastrálním úřadem katastrálním pracovištěm jejichž vlastníkem je který avizované výběrové řízení vyhlásil dne 24.02.2015 a zveřejnil jej na webových stránkách a v dalších médiích, přičemž již v první polovině února roku 2015 na bližší nezjištěném místě předal obviněný H obviněnému B finanční hotovost ve výši 250.000,- Kč, aby jmenovaný zprostředkoval předání peněz obviněnému K což obviněný B učinil s tím, že částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro obviněného K a že zbývající částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro P D nar. ředitele kterému obviněný

K [redacted] tyto finanční prostředky kolem poloviny února roku 2015 předal v obálce ve své kanceláři s tím, že se jedná pouze o polovinu slíbené částky a že druhou polovinu obdrží poté, co obviněný [redacted] H [redacted] ve výběrovém řízení uspěje, přičemž poskytnuté finanční prostředky měly být zárukou toho, že [redacted] ani jeho odpovědný [redacted] obviněný [redacted] K [redacted] žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a že jej nechají proběhnout až do jeho finální fáze, tedy do prodeje souboru nemovitostí vítězi výběrového řízení,

čímž měli spáchat obžalovaný [redacted] H [redacted] přečin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku, obžalovaný [redacted] B [redacted] pomoc k přečinu podplacení podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku a obžalovaný [redacted] K [redacted] jednak pomoc k přečinu podplacení podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku, jednak přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Proti napadenému rozsudku podal státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch všech obžalovaných.

Předně poukazuje na hrubé procesní pochybení soudu, když trestní stíhání všech obžalovaných je vedeno pro přečin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, 2 tr.zákoníku s trestní sazbou odnětí svobody až na 2 léta a pro přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, 2 tr.zákoníku s trestní sazbou odnětí svobody až na 4 léta, takže věc měla být rozhodována pouze samosoudcem, nikoli senátem. Není podstatné, že přísedící mohli klást vyslýchaným osobám dotazy, zásadní je, že se svojí většinou dvou třetin podíleli na finálním rozhodnutí o vině, v daném případě o nevině obžalovaných. Samosoudkyně si svoji chybu pravděpodobně uvědomila ex post a v odůvodnění rozsudku se senátní rozhodování snaží vysvětlit tím, že v úvahu přicházela i přísnější právní kvalifikace, patrně měla na mysli ustanovení § 332 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku, avšak o takové možnosti obžaloba nikde nehovoří a nesvědčí jí ani nashromážděné důkazní prostředky. Soud proto postupoval nezákonně v rozporu s ustanovením § 314a tr.ř.

Se skutkovými závěry soudu I. stupně se státní zástupce rovněž neztotožňuje, neboť konsistentní a věrohodná výpověď [redacted] D [redacted] není ničím narušena. U hlavního líčení při respektování zásady ústnosti řízení jednoznačně potvrdil, že v kanceláři [redacted] K [redacted] viděl dvě obálky, z nichž jedna mu byla předána, zatímco v rámci podaného trestního

oznámení hovořil pouze o jedné obálce, kterou obdržel. Není zde žádný důvod pochybovat o věrohodnosti svědka, i v případě, že by skutečně obě obálky u obžalovaného K [redacted] neviděl, je nepochybné, že mu dotyčný o té druhé obálce pověděl s tím, že obě měl obdržet od obžalovaného B [redacted]. Druhým, do jisté míry sporným momentem ve výpovědi někdejšího generálního ředitele, je datum, kdy měl předmětnou obálku obdržet. Svědek hovoří o datu 14.2.2015, což byla sobota, obžalovaný K [redacted] se v té době navíc teprve vracel ze zahraniční dovolené. Je zřejmé, že ve dni předání úplatku se svědek mylí, nepochybně se tak stalo až ve druhé polovině února roku 2015. Z pohledu státního zástupce není tato okolnost podstatná a D [redacted] rozhodně neznevěrohodňuje.

Pokud soud I. stupně nepochybuje o tom, že obžalovaný K [redacted] předal D [redacted] obálku s částkou 125.000,- Kč a současně nevěří jeho absurdní verzi o vrácení části odměn, jistě se musel zamyslet nad důvodem a logikou takového kroku. Verzi obžaloby zcela jednoznačně podporují další důkazy v předmětné kauze shromážděné. Na čl. 9 rozsudku soud I. stupně ve shodě s obžalobou rozebírá zajištěný záznam o sledování osob a věcí podle § 158d odst. 2 tr.ř., který ve spolupráci s policejním orgánem pořídil D [redacted]. Z neznámých důvodů soud I. stupně tomuto záznamu nepřikládá prakticky žádnou váhu, ač je v něm popsán celý skutkový děj se zapojením všech obžalovaných. Nezaznávají tam vždy jejich jména, nicméně z kontextu je patrné, že dvě obálky s částkami 125.000,- Kč přinesl obžalovanému K [redacted] obžalovaný B [redacted] který dělal prostředníka mezi obžalovaným H [redacted] coby poskytovatelem úplatku a jeho předpokládanými příjemci, jimiž měli být K [redacted] a D [redacted]. Je pravdou, že obžalovaný H [redacted] nabídl za areál [redacted] cenu vysoce převyšující ostatní nabídky, kterou mu nepřilíší výhodně doporučil pravděpodobně obžalovaný K [redacted]. Úplatek měl přesto sloužit jako takové dílčí pojištění hladkého průběhu výběrového řízení, ačkoli i na záznamu o sledování osob a věcí se hovoří o tom, že to H [redacted] jistě nemá, že musí dát nejvyšší nabídku.

Rovněž poukazuje na odposlech a záznam telekomunikačního provozu, provedený v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 tr.ř., z něhož je patrné, že byl zjištěn častý telefonický styk obžalovaného B [redacted] s obžalovaným H [redacted] i obžalovaným K [redacted]. Z důkazně významných hovorů jednoznačně vyplývá, že B [redacted] měl eminentní zájem na průběhu inkriminovaného výběrového řízení, soud I. stupně vůbec neobjasnil, proč by takový zájem na věci měl, kdyby do ní nebyl zapojen. Bezprostředně poté, co [redacted] prodej [redacted] neschválila, volá obžalovaný K [redacted].

B [redacted] a rozhořčeně mu tuto novinku sděluje, přičemž soud I. stupně opět nevysvětlil, proč si obžalovaný K [redacted] vybral právě B [redacted], který není žádným jeho kamarádem. Následný hovor B [redacted] s L [redacted] M [redacted] bezpečně dokládá zapojení obžalovaného do dané kauzy, neboť hovoří v množném čísle s tím, že vyhráli výběrové řízení a že zaplatili požadované částky. Skutečnost, že to Rada neschválila, ten jeho kámoš (nepochybně myšlen obžalovaný H [redacted]) ještě neví. Soud I. stupně zcela nesprávně dovozuje, že takové hovory nenasvědčují obchodnímu partnerství nebo spolupráci obžalovaných H [redacted] a B [redacted].

Státní zástupce má za to, že v daném případě tvoří nepřímé důkazy ucelený kruh, který umožňuje učinit závěr o vině všech tří obžalovaných. Počínaje trestním oznámením, vydanou finanční částkou v obálce, na níž byly zjištěny daktyloskopické otisky obžalovaného K [redacted] a následuje všeříkající záznam o sledování osob a věcí, usvědčující ze zapojení do trestné činnosti i obžalované B [redacted] a H [redacted]. S tím koresponduje provedený odposlech a záznam telekomunikačního provozu, dokládající intenzivní účast obžalovaných K [redacted] a B [redacted] v dané kauze. Tyto nepřímé důkazy pochopitelně podporuje jediný přímý důkaz, jímž je svědecká výpověď P [redacted] D [redacted]. Státní zástupce má za to, že v daném případě lze dospět pouze k jediné verzi a to k té, kterou popsala obžaloba. Jiné verze soudem zvažované oporu v provedeném dokazování nemají, což rovněž podrobně rozvádí.

S ohledem na výše uvedené proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání.

Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči němuž odvolání státního zástupce směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a to i z hlediska vytýkaných vad a zjistil, že odvolání státního zástupce je důvodné.

Pokud jde o skutková zjištění soudu I. stupně, nemají oporu ve výsledcích provedeného dokazování, tak jak i namítá správně státní zástupce ve svém odvolání a především soud I. stupně pochybil, když rozhodoval v senátě, ačkoliv se jedná o trestní věc, která má být rozhodována pouze samosoudcem. V daném případě se na rozhodování ve věci samé, tj. o vině či nevině obžalovaných, podíleli přísedící, tedy další osoby a to v rozporu

s trestním řádem, neboť z důvodů konkrétně uvedených v odvolání státního zástupce (viz shora) měl rozhodovat pouze samosoudce. Odvolací soud je toho názoru, a to i s ohledem na judikaturu zejména Ústavního soudu, týkající se zákonného soudce, že se jedná o závažné procesní pochybení, které již samo o sobě je důvodem pro zrušení napadeného rozsudku (nelze přehlédnout, že soud I. stupně ani neupozornil obžalované na možnost přísnější právní kvalifikace, odůvodňující rozhodování předmětné tr. věci v senátě).

Odvolací soud se ztotožňuje se státním zástupcem i pokud jde o hodnocení důkazů soudem I. stupně, které je v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř., když soud I. stupně se nevypořádal řádně se všemi provedenými důkazy i všemi skutečnostmi z nich vyplývajícími, tak jak opět správně podrobně rozvádí státní zástupce ve svém odvolání. Úvahy soudu I. stupně při hodnocení provedených důkazů jsou rozporuplné, když obhajobu obžalovaného ■■■ M■■■ K■■■ týkající se předmětné částky 125.000,- Kč, hodnotí jako nevěrohodnou, avšak již se řádně nevypořádal se skutečností, že to byl právě tento obžalovaný, který skutečně svědkovi ■■■ P■■■ D■■■ předal tuto částku v obálce, což je prokázáno nejenom svědeckou výpovědí ■■■ P■■■ D■■■ ale i listinným důkazem a to odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie. Soud I. stupně se s těmito důkazy řádně nevypořádal, zejména chybí hodnocení ve vzájemných souvislostech, tak jak ukládá ust. § 2 odst.6 tr.ř., a je naprosto nepodstatné, zda svědek ■■■ P■■■ D■■■ hovořil již od samého začátku o dvou obálcích či nikoli, neboť je nutno zohlednit i zdravotní stav tohoto svědka v inkriminované době. Bez jakýchkoliv pochybností však bylo prokázáno, že obálku s částkou 125.000,- Kč mu předal obžalovaný ■■■ M■■■ K■■■ Jeho obhajobu v tomto směru soud I. stupně sám hodnotí jako nevěrohodnou a z odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu je zřejmé, k jakému účelu tato částka byla určena a od koho. Pokud soud I. stupně dovozuje z těchto odposlechů profesní zájem ■■■ B■■■ o výsledek hlasování Rady ■■■ pokud jde o předmětný zámeček, zcela jednoznačně se jedná z jeho strany o dedukce a spekulace.

Rovněž není podstatná skutečnost, že ■■■ P■■■ D■■■ si nebyl schopen vzpomenout, kdy měl obdržet předmětnou obálku s penězi od ■■■ K■■■ a že tento časový údaj stále měnil, a to právě s ohledem na jeho závažné onemocnění (byl po operaci mozku), neboť bez jakýchkoli pochybností bylo zcela jednoznačně prokázané, a to soud I. stupně v napadeném rozsudku ani nezpochybňuje, že obžalovaný ■■■ M■■■ K■■■ skutečně svědkovi ■■■ P■■■ D■■■ částku 125.000,- Kč předal a z odposlechů, jež jsou založeny ve spise, je pak patrné, z jakých důvodů tak činil.

Nelze souhlasit s názorem soudu I. stupně, že nepřímé důkazy v tomto případě netvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících. Pokud soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku poukazuje na tři možné verze, vyplývající z provedeního dokazování, tak pokud jde o verzi [REDAKCE] K [REDAKCE] o vratkách z odměn, sám soud I. stupně konstatuje, že tato verze byla vyvrácena provedenými důkazy a pokud zmiňuje další verzi, týkající se nějaké pomsty ze strany hlavního svědka a oznamovatele [REDAKCE] D [REDAKCE] z důvodu, že zaměstnával v [REDAKCE] svého syna a na tuto skutečnost právě upozornil obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE] tak opět se jedná o zcela jednoznačnou spekulaci ze strany soudu I. stupně, která z provedených důkazů naprosto nevyplývá, neboť odposlechy telefonátů tomu nenasvědčují a skutečnost, že svědek [REDAKCE] P [REDAKCE] D [REDAKCE] v [REDAKCE] zaměstnává [REDAKCE] byla všem známa. Zbývající verzi, jež je popsána v obžalobě, soud I. stupně blíže nehodnotí a nerozvádí.

V naprostém rozporu s provedenými důkazy je tvrzení soudu I. stupně, že ani jednu z verzí není možné prokázat žádným dalším důkazem, žádnou svědeckou výpovědí ani listinou, když některé listiny i výpovědi svědků umožňují výklad dokonce ve prospěch více verzí. Takovéto hodnocení provedených důkazů je navíc nepřezkoumatelné a rozhodně nemá oporu ve výsledcích provedeního dokazování.

S ohledem na výše uvedené odvolací soud proto rozhodl tak, jak ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e n í další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 29. září 2016

JUDr. Alena Makovcová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Petra Lerchová